

French Jazz Collective rassemble de musiciens de jazz qui ont un lien fort avec l'unique tradition française de jazz vocal. Le groupe présente un répertoire de versions à la fois fidèles et fraîches des standards français et aussi des compositions originales. Différentes formations possibles: duo/trio/quatuor/quintette/sextet.

French Jazz Collective samler jazzmusikere med en stærk forbindelse til den unikke franske tradition for vokaljazz. Repertoiret består af både kendte og sjældne franske jazznumre i nye arrangementer og versioner samt originale kompositioner. Forskellige formationer er mulige og gruppen spiller også gerne til private events: duo/trio/kvartet/kvintet/sekstet.

Contact:

+4540762265 kat.romhild@yahoo.fr

www.romhild.dk/fjc

Traduction/oversættelse: Katrine Aidt Rømhild

Lineup:

Katrine Aidt Rømhild (voc), Benoit Birlouet (piano), Fredrik Rejle (gui) Georges Muschik (b), Paul Kim (dr)

Courant de la vie

Paul Kim, Katrine Aidt Rømhild 2020

Je ne suis plus
à la recherché du temps perdu
Deux pas en arrière
pour régler un faux pas
Bien au contraire je me pose là,
ici
Dans le courant de la vie

Des moments qui flottent,
des moments qui coulent.
Suis-je effleurée ou blessée ?
C'est pas grave
je ne tiens plus compte
des moments laissés-pour-comptes

Je ne sais plus
de quoi pourquoi j'ai couru.
Passé éternelle, lendemains promis.
Vol d'hirondelle
Je me pose aujourd'hui
dans le courant de la vie

L'éphémère – sa mère
j'ai des regrets – que faire
Ce moment-ci fera l'affaire

Livets strøm

Jeg søger ikke længere den tabte tid
To skridt baglæns
for at rette op på et fejltrin
Tværtimod
slår jeg mig ned
her
i livets strøm

Øjeblikke der flyder,
øjeblikke der synker
Blev jeg blidt strejft eller såret?
Det er ikke så vigtigt,
Jeg holder ikke længere regnskab med
efterladte øjeblikke

Jeg ved ikke længere
hvad jeg løb fra eller hvorfor,
Den evige fortid, den lovede fremtid.
Svaleflugt
I dag slår jeg mig ned
i livets strøm

Flygtighed— rend og hop
Ting jeg fortryder— det går vel op
Det her øjeblik er godt nok

Amour t'es là?

Magda Giannikou, 2013

Bouquets de roses
Chansons
qui parlent que d'une chose
Amour, amour
Tremblement de terre
Collier qui porte mon bonheur
Amour, toujours

Amour, t'es là
Amour, je cherche ton schéma
Amour, c'est toi
Amour, pourquoi tu te caches de moi

Rêve des bisous
De mots qui caressent le cou
Amour, amour
Monde à l'envers
Qui va porter mon bonheur
Amour, toujours

Chaque matin je me lève, je me lève
très tôt
Pour aller au boulot
Ce matin j'ai l'impression
Quelqu'un va répondre à ma question

Amour, t'es là
Amour, je cherche ton schéma
Amour, c'est toi
Amour, je sais pas vraiment
Amour, t'es fou
Amour, je te cherche, t'es où
Amour pourquoi, tu te caches de moi

Kærlighed, er du der?

Rosenbuketter,
sange der kun handler om en ting
Kærlighed
Jordskælv,
et smykke der bærer min lykke
Kærlighed, altid

Kærlighed, er du der?
Kærlighed, jeg leder efter din plan
Kærlighed, er det dig?
Kærlighed,
hvorfor skjuler du dig for mig?

Drømmer om kys,
om ord der kærtegner min hals
Kærlighed
Verden står på hovedet,
hvem skal bringe min lykke?
Kærlighed

Hver morgen står jeg tidligt op
for at gå på arbejde
Denne morgen
har jeg på fornemmelsen
At nogen vil svare på mit spørgsmål

Kærlighed, er du der?
Kærlighed, jeg leder efter din plan
Kærlighed, er det dig?
Kærlighed, jeg ved ikke rigtig,
Kærlighed, du er gal,
Kærlighed,
jeg leder efter dig, hvor er du?
Kærlighed,
hvorfor skjuler du dig for mig?

Mieux vaut ne penser à rien
que de penser à vous
Ça ne me vaut rien,
Ça ne me vaut rien du tout
Comme si de rien n'était
je pense à tous
Ces petits riens
qui me venaient de vous

Si c'était trois fois rien, trois fois
rien entre nous
Évidemment,
ça ne fait pas beaucoup
Ce sont ces petits riens
que j'ai mis bout à bout
Ces petits riens
qui me venaient de vous

Mieux vaut pleurer de rien que
de rire de tout
Pleurer pour un rien
c'est déjà beaucoup
Mais vous vous n'avez rien
dans le cœur
et j'avoue
Je vous envie,
je vous en veux beaucoup

Ce sont ces petits riens
qui me venaient de vous
Les voulez-vous, tenez,
que voulez-vous
Moi je ne veux
pour rien au monde
plus rien de vous
Pour être à vous,
faut être à moitié fou

Bedre at tænke på ingenting
End at tænke på Dem,
det giver mig ingenting
Som om det var ingenting
Tænker jeg
på alle de små stykker ingenting
der kom fra Dem

Hvis det bare var
tre gange ingenting,
det der var mellem os
Så er det selvfølgelig
ikke ret meget
Det er de små stykker ingenting
jeg har sat sammen
De små stykker ingenting
der kom fra Dem.

Bedre at græde over ingenting
end at le af alt
Græde over ingenting,
det er allerede en hel del
Men De har ingenting i hjertet
og jeg må tilstå
Jeg misunder Dem
og bebrejder Dem en hel del

Det er de der
små stykker ingenting
som jeg fik fra Dem.
Vil De have dem?
Værsgo – hvad vil De have?
Jeg vil for alt i verden ingenting
have med Dem at gøre
For at være Deres
må man være halvvejs gal.

Le jazz et la java

*Dave Brubeck 1959/Claude Nougaro
1962*

Quand le jazz est, quand le jazz est là
La java s'en, la java s'en va
Il y a de l'orage dans l'air
Il y a de l'eau dans le gaz
Entre le jazz et la java
Chaque jour un peu plus
y a le jazz qui s'installe
Alors la rage au cœur la java fait la
malle
Ses petites fesses en bataille
sous sa jupe fendue
Elle écrase sa Gauloise
et s'en va dans la rue

Pour moi jazz et java
c'est du pareil au même
J'me saoule à la Bastille
et m'noircis à Harlem
Pour moi jazz et java
dans le fond c'est tout comme
Quand le jazz dit "go, men"
la java dit "go hommes"

Jazz og java

Når jazzen er der,
så smutter javaen
Der er torden i luften og
vand i gassen
Mellem jazz og java

Hver dag slår jazzen
sig endnu mere ned
Så pakker javaen sin kuffert
med rasende hjerte
Og med sine små baller
i nederdelen med slids
maser hun sin Gauloise under foden
og forsvinder ud på gaden

For mig er det det samme,
jazz eller java.
Jeg beruser mig ved Bastillen
og drikker til det sortner for mig
i Harlem
For mig er det som om,
at når jazzen siger "go, men",
siger javaen "go, hommes"

La chanson d'Hélène

Phillipe Sarde, 1970

Ce soir nous sommes septembre
Et j'ai fermé ma chambre
Le soleil n'y entrera plus
Tu ne m'aimes plus
Là-haut un oiseau passe
comme une dédicace
Dans le ciel

Avant dans la maison
j'aimais quand nous vivions
Comme un dessin d'enfant
Tu ne m'aimes plus
Je regarde le soir tomber dans les miroirs
C'est la vie

Je m'suis fait tout petit

Georges Brassens, 1956

Je n'avais jamais ôté mon chapeau
Devant personne
Maintenant je rampe et je fais le beau
Quand elle me sonne
J'étais chien méchant,
elle me fait manger
Dans sa menotte
J'avais des dents d'loup,
je les ai changées
Pour des quenottes

Refrain: Je m'suis fait tout petit
devant une poupée
Qui ferme les yeux quand on la couche
Je m'suis fait tout petit
devant une poupée
Qui fait Maman quand on la touche

Helenes sang

I aften er det september
Og jeg har lukket mit værelse
Solen kommer ikke længere herind
Du elsker mig ikke mere
Højt oppe flyver en fugl forbi
Som en håndskrevet hilsen
på himlen

Før, derhjemme, kunne jeg godt lide
Da vi levede som i en børnetegning.
Du elsker mig ikke mere
Jeg ser natten falde på i spejlet.
Sådan er livet.

Jeg har gjort mig lillebitte

Jeg havde aldrig
lettet på hatten for nogen
Nu kryber jeg hen
og står på bagben
når hun kalder
Jeg var en bidsk hund,
hun får mig til at spise
ud af sin flade hånd
Jeg havde ulvetænder,
dem har jeg skiftet ud
med tandstumper

Omkvæd:
Jeg har gjort mig lillebitte
for en dukke, der lukker øjnene
når man lægger hende ned
Jeg har gjort mig lillebitte
for en dukke, der siger "Moar"
når man rører ved hende

Et si l'oublidas,
disparait deu langatge
tan vrai com un pèc
qu'un désir ambiciós.
Assurément liberia,
tout de l'animal sauvatge,
La cauja es com te la hèita

Tanpòc au bal, a tu que truca,
a tu que traques,
A tu que toca, a tu que riga,
a tu que raga,
A que tu riga raga, on anavèva mis
lo cap, petit cap borrut...

Vois si tu n'es pas d'avis –à ton
avis, ça se vit?
Vitale hésitation qui va faire éclater
le banc des attelés
Balancés dans l'air, sans avoir
l'air... (etc.)

Ces petits riens

Serge Gainbourg, 1965

Mieux vaut ne penser à rien
que ne pas penser du tout
Rien c'est déjà,
rien c'est déjà beaucoup
On se souvient de rien
et puisqu'on oublie tout
Rien c'est bien mieux,
rien c'est bien mieux que tout

Og hvis du glemmer det,
forsvinder det fra sproget
Lige så sandt som det er dumt
at et ambitiøst ønske
helt sikkert slipper de vilde dyr løs.
Tingene er som du har gjort dem

også ved ballet
hvor du slår, leger, det knaser, riga
raga....

Se om du ikke er enig
Efter din mening,
kan man leve med det?
En vital tøven
som får bænkevarmernes bænk
til at eksplodere, kastet op i luften
uden at have luft...
(etc., som første vers)

De små stykker ingenting

Bedre at tænke på ingenting
end slet ikke at tænke
Ingenting, det er allerede ret meget
Man kan ikke huske noget
og da man glemmer alt
så er ingenting bedre end alt

Sur ton accordéon tu touches à
touches, écoutes,
Et facil'agis là du bout des doigts,
docil'au songe, assis,
tu médites tes fois,
t'effaces au firmament
une note cassée

Qu'assez on en ai plus jamais d'en-
lacer la musique
Infinie mélodie qui vit, effile l'âme
à son pas dédicacé là,
baladant l'horizon

Ainsi va Lubat, la vie,
la vie ça va tu l'as dit
Au bal aussi,
c'est là que t'as tout vu passer,
le pas s'est dépaycé
Vas'y l'évasif, vas'y l'enfant, tout
petit déjà jadis on l'a dit: « Meinada
aqueste còp, t'en sortira pas com
aquò »

Et si c'était dommage,
pas si c'est un hommage
Aux hommes assis devant, vu de
l'avant l'aventure est là
Allez, dis le nous donc, dit, d
ans des mots doux
Au doux désir ici,
éfficac'étap'à passer

På din harmonika rører du knapperne,
flydende, lette bevægelser
i fingerspidserne
Pligtskyldigt, siddende, mediterer du
over din tro, drømmene, sletter en
ødelagt tone fra fundamentet

Må vi aldrig mere få nok af at svøbe
os i musikken
En uendelig melodi som lever,
optrevler sjælen
Medrivende dansetrin,
rundt i horisonten

Sådan går livet, Lubas,
livet det går, som du selv har sagt,
også ved ballet,
det er dér du så det hele suse forbi.
dansetrinnene blev landflygtige.
Kom så, du vage,
kom så, barn, allerede da du var lille
sagde de
"Nå, lille du, så let slipper du ikke"

Og hvad hvis det var ærgerligt?
Men ikke hvis det er en hyldest
til dem der sidder forrest,
set foran fra er det dér,
eventyret er
Så sig det nu til os,
sig det, med blide ord
til det blide begær,
en effektiv etape at komme igennem.

J'étais dur à cuire, elle m'a converti
La fine mouche
Et je suis tombé tout chaud, tout rôti
Contre sa bouche
Qui a des dents de lait quand elle sourit
Quand elle chante
Et des dents de loup quand elle est furie
Qu'elle est méchante

Je subis sa loi, je file tout doux
Sous son empire
Bien qu'elle soit jalouse au-delà de tout
Et même pire
Une jolie pervenche qui m'avait paru
Plus jolie qu'elle
Une jolie pervenche un jour en mourut
À coup d'ombrelle

Tous les somnambules,
tous les mages m'ont dit sans malice
Qu'en ses bras en croix,
je subirai mon dernier supplice
Il en est de pires, il en est d'meilleures
Mais à tout prendre
Qu'on se pendre ici,
qu'on se pendre ailleurs
S'il faut se pendre

Jeg var hårdkogt,
hun fik mig omvendt
Den snedige ræv,
Og jeg faldt,
helt varm og gennemstegt,
Mod hendes mund,
Som har mælketænder
når hun smiler, når hun synger,
Og ulvetænder
når hun er en furie,
når hun er ondsindet

Jeg er underlagt hendes lov,
jeg lister stille rundt
Under hendes herredømme
Selvom hun er jaloux
udover alle grænser
Der var en køn lille vinka,
som jeg fandt endnu kønnere
end hende
Der var en køn lille vinka,
som kom af dage
ved et slag med parasollen

Alle søvngængere og spåmænd
har fortalt mig uden skadefryd
At det bliver i hendes
korslagte arme
jeg vil finde min sidste stund
Der findes dem der er værre,
dem der er bedre
Men når det kommer til stykket,
så pyt med om man hænger sig
her eller der
Hvis man alligevel
skal hænge sig

Nuages

Django Reinhardt, 1940

Les nuages dans le ciel
emportés par le vent
C'est l'espace ou s'envolent
les pensées et le temps
Il faut simplement fermer les yeux,
faire un saut et tout devient bleu
Tout est calme et beauté,
luxuriance, volupté.
Lorsque l'amour nous emmène dans
une autre dimension
Désormais nous serons en évitation
Se laisser mouiller par une averse
Le gazon autour de nous
s'enflammerait sinon

Les parapluies de Cherbourg

Jacques Demy, Michel Legrand 1964

Non, je ne pourrai jamais
vivre sans toi
Je ne pourrai pas,
ne pars pas j'en mourrai
Un instant sans toi et je n'existe pas
Oh! mon amour ne me quitte pas

Mon amour,
je t'attendrai toute ma vie
Reste près de moi
reviens je t'en supplie
J'ai besoin de toi,
je veux vivre pour toi
Oh! mon amour ne me quitte pas

Skyer

Skyerne på himlen
føres med af vinden
Det er der hvor
tankerne og tiden flyver væk
Man skal bare lukke øjnene,
springe ud og alt er blå
Alt er fred og skønhed,
overflod og nydelse.
Når kærligheden fører os
til en anden dimension
Vil vi herefter svæve rundt,
Lade os gennembløde af en byge
Ellers ville græsset rundt om os
bryde ud i flammer

Pigen med paraplyerne/I will wait for you

Nej, jeg vil aldrig kunne
leve uden dig
Jeg kan ikke, tag ikke afsted,
det vil slå mig ihjel
Et eneste øjeblik uden dig
Og jeg ophører med at eksistere
Åh min elskede, forlad mig ikke

Elskede,
jeg vil vente på dig hele livet
Bliv hos mig, kom tilbage,
Jeg bønfaller dig
Jeg har brug for dig,
jeg vil leve for dig
Åh min elskede, forlad mig ikke.

Je ne vois plus personne j'ai fait le
vide autour de moi
Je ne comprends plus rien parce que
je ne suis rien sans toi
J'ai renoncé à tout parce que je n'ai
plus d'illusions
De notre amour
Écoute la chanson

La vie d'ici bas / L'indifférence

*Tony Murena, Joseph Colombo,
1942, André Minvielle*

Ainsi va la vie d'ici,
la vie est là d'ici bas
Ell'débat et batt'rie
les premiers pas dansés,
Au bal des écoliers,
Balancés dans l'air,
sans avoir l'air,
saoulés dans le temps
Aux folles nuits d'abus du soufflet
qui s'étire et rit
C'est bon, c'est l'ton du blues
Et si c'était ça la vie,
si on nous l'avais pas dit
L'épique époque aussi
va de l'avant
l'aventure est là
Allez, dit le nous donc, dit,
dans des mots doux
Au doux désir ici,
éfficac'étap'à passer

Jeg ser ikke længere nogen
Der er tomt omkring mig
Jeg forstår intet
For jeg er intet uden dig
Jeg har opgivet alt
For jeg har mistet alle illusioner om
vores kærlighed
Lyt til sangen...

Livet hernede / Ligegyldigheden

Sådan går livet her,
livet er der, hernede
Det kæmper og trommer,
tager de første dansetrin
ved skoleballet
kastet op i luften uden at have luft
Beruset af tiden, de vilde nætter
Forpustede strækker de sig og ler
Det er fint, det er blues'ens toneart
Og hvad nu hvis det var det
der var livet
Hvis de ikke havde sagt det til os
Den episke epoke
bevæger sig også fremad,
deri ligger eventyret.
Så sig det nu til os, sig det,
med blide ord til det blide begær,
en effektiv etape at komme igennem

